

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 27, параграф 4, буква а) от Регламент (ЕО) № 882/2004 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните, да се тълкува в смисъл, че допуска възможността за посочените в приложение IV, раздел А от този регламент дейности от предприемач да се поиска да заплати такса, чийто размер е равен на установените в приложение IV, раздел Б от споменатия регламент минимални стойности, дори когато направените от компетентните органи разходи във връзка с точките, изброени в приложение VI от този регламент, са по-ниски от тези минимални стойности?
2. Има ли държава членка право при условията, упоменати в предходния въпрос, за посочените в приложение IV, раздел А от Регламента дейности да въведе такси, чийто размер е по-нисък от минималните предвидени в приложение IV, раздел Б от Регламента стойности, когато направените от компетентните органи разходи във връзка с точките, изброени в приложение VI от Регламента, са по-ниски от тези минимални стойности, ако не са изпълнени условията, предвидени в член 27, параграф 6 от този регламент?

⁽¹⁾ ОВ L 165, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 216.

Иск, предявен на 17 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Естония

(Дело С-527/09)

(2010/С 63/43)

Език на производството: естонски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Braun и E. Randvere)

Ответник: Република Естония

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела всички закони, подзаконовни и административни разпоредби, необходими за транспониране на Директива 2006/43/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 година относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета, и във всеки случай като не е съобщила на Комисията за посочените

разпоредби, Република Естония не е изпълнила задълженията си по тази директива,

— да се осъди Република Естония да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата във вътрешния правен ред е изтекъл на 29 юни 2008 г.

⁽¹⁾ ОВ L 157, стр. 87; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 122.

Иск, предявен на 17 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Естония

(Дело С-528/09)

(2010/С 63/44)

Език на производството: естонски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Marghelis и K. Saaremäel-Stoilov)

Ответник: Република Естония

Искания на ищеца

— Да се установи, че Република Естония не е изпълнила задълженията си по Директива 2002/96/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския Парламент и на Съвета от 27 януари 2003 година относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване, като не е транспонирала надлежно в националното право член 3, буква и), точка iii), член 8, параграф 2, алинея 3 и член 8, параграф 3, алинея 2.

— Да се осъди Република Естония да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Директива 2002/96/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 27 януари 2003 година урежда обработването на отпадъци от електрическо и електронно оборудване. Вследствие на анализа на мерките, с които тази директива се транспонира в естонското право, Комисията е на мнение, че Република Естония не е транспонирала надлежно член 3, буква и), точка iii), член 8, параграф 2, алинея 3 и член 8, параграф 3, алинея 2.

Член 3, буква и), точка iii) от Директивата съдържа дефиниция на „производител“ на електрическо и електронно оборудване. Естонските правни разпоредби относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване съдържат две различни дефиниции на „производител“ и с това затрудняват разбирането и прилагането на разпоредбите относно обработването на отпадъци от електрическо и електронно оборудване.

Член 8, параграф 2, алинея 3 от Директивата предвижда, че разходите по събирането, обработката и изхвърлянето, съобразени с околната среда, не се показват отделно на купувачите по време на продажбата на новите продукти. Република Естония не е транспонирала това изискване в националното право.

Член 8, параграф 3, алинея 2 от Директивата предвижда задължението за държавите членки да гарантират, че за преходния период от 8 години след влизането в сила на настоящата директива производителите могат да показват на купувачите разходите за събиране, обработка и изхвърляне по начин, благоприятен за околната среда, по време на продажбата на нови продукти, като упоменатите разходи не следва да превишават действителните разходи. Естония не е транспонирала това задължение в своето право.

Република Естония приема изложените упреци и в отговора си на мотивираното становище на Комисията се съгласява да отстрани неизпълнението на член 3, буква и), точка iii), член 8, параграф 2, алинея 3 и член 8, параграф 3, алинея 2 с приемането на закон за изменение на Закона за отпадъците. Тъй като, доколкото е известно на Комисията, досега Република Естония не е приела закона за изменение, за който се е съгласила, към настоящия момент Република Естония не е транспонирала надлежно член 3, буква и), точка iii), член 8, параграф 2, алинея 3 и член 8, параграф 3, алинея 2 от Директивата във вътрешното си право и по този начин не е изпълнила задълженията си по Директивата.

(¹) ОВ L 37, S. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 184)

Преюдициално запитване, отправено от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Република Полша) на 18 декември 2009 г. — Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa/Minister Finansów

(Дело C-530/09)

(2010/C 63/45)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Страни в главното производство

Ищец: Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa

Отговорник: Minister Finansów

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли разпоредбите на член 52, буква а) от Директива 2006/112/ЕО (¹) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкуват в смисъл, че услугите по временно предоставяне на шандове на търговски панаири и изложби на клиенти, които представят офертите си на търговски панаири и изложби, трябва да се причислят към посочените в тези разпоредби свързани с услугите по организиране на търговски панаири и изложби спомагателни услуги, т.е. към културни, артистични, спортни, научни, образователни, развлекателни или подобни мероприятия, които се облагат на мястото, където те действително се предоставят,

2. или да се приеме, че става въпрос за услуги в областта на рекламата, които съгласно член 56, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112 се облагат на мястото, където клиентът е установил своята дейност или има постоянен обект, за който се доставя услугата или при липса на такова място — мястото на постоянния му адрес или обичайно местоживееене,

— като се има предвид, че тези услуги се отнасят до временното предоставяне на клиенти, които представят офертите си на търговски панаири и изложения, което включва по принцип изготвянето на проект и визуализиране на шанда, и, евентуално, превоз на конструкцията на шанда до мястото, където е организиран търговският панаир или изложението, и, че клиентите на доставчика, които представят своите стоки и услуги, плащат отделна такса на организатора на предприятието за самата възможност за участие в търговски панаир или изложение, която включва по-специално разходите за услуги по снабдяване, за инфраструктура на търговския панаир, за пресцентъра и т.н.,

— всеки изложител отговаря сам за подреждане и сглобяване на собствения шанд и в това отношение ползва лично подлежащите на тълкуване услуги,

— организаторите на търговски панаири и изложения изискват от посетителите да заплащат отделно входна такса, която се полага на организатора, а не на доставчика на услуги?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7)